

# Nagymosás

## Стирка белья

Marina a tátra hajol.  
Gőg fortyog a vízben, a habja  
Két szorgos karja alól  
Szétfröccsen a szürke falakra.

Kicsavarja a tiszta ruhát.  
S tárt ablak előtt, kiterítve  
Hús vásznait, áll.  
A világ  
Hadd lássa keresztre feszítve.

Gép bűg a magasban, a tál  
Habzó vize megremeg, és a  
Tetőn felüvölt a halál  
Zord hírnökeként a sziréna.

Száradnak az ablak előtt,  
Négy arsin hosszan a szürke  
Ruhák.

S ő áll csak a zöld,  
Tómélyi homályba merülve.

Két hónap, amíg makacsul  
Nem adta magát meg a Káma  
Partján, de a végzet az úr,  
S kötelet hurkolt a nyakára.

(AZ [ARSZENYI TARKOVSKIJ VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

← [Előző oldal](#) → [Következő oldal](#)